

'Roeping' in de praktijk van het leven

Vorige week hebben we stilgestaan bij het **thema roeping**.

We hebben toen gezien dat roeping **niet alleen** iets is voor grote Bijbelse figuren als **Mozes, Jesaja of Paulus**.

We hebben gezien dat we allemaal geroepen zijn.

Paulus en Petrus herinneren ons eraan dat **alle gelovigen**

(wij dus ook) geroepen zijn

om **heiligen** te zijn,

om **één te zijn met Jezus**,

om **in vrede** te leven,

om **in vrijheid** te wandelen,

om de **vrede van Christus** in ons hart te laten regeren,

en om **een zegen** te zijn.

We ontdekten dat **heiligheid** vooral te maken heeft met **heel**

worden – met herstel. Niet zozeer met streven naar *morele*

perfectie – dat leidt vaak tot **trots of schuldgevoel** – maar

groeien in verbondenheid met God, zodat Hij **door ons**

heen kan leven. '**Heiliging**' of '**geheeld worden**' is het

proces van **worden wie we werkelijk zijn**.

God is een **God van herstel** – God is onze **geneesheer** –

Rafaël betekent: **God geneest** – het zit in **onze naam**. Het is

Gods verlangen dat **elk mens** tot herstel komt.

'Laat uw Koninkrijk komen,

Uw wil geschieden op aarde zoals in de hemel'

Dat bidt **Jezus** in het **Onze Vader**.

Dat kan alleen met '**herstelde**' mensen. *Hoe lijkt je dat?*

Zou er **nog oorlog** zijn als '*Uw wil geschiedt op aarde zoals in de hemel?*

Zou er nog **hongersnood** zijn?

En **misdaad, misbruik** van macht en **onrecht**...?

Zou er nog **ziekte** zijn?

Openbaring 21

³Ik hoorde een luide stem vanaf de troon, die uitriep: 'Gods

woonplaats is onder de mensen, Hij zal bij hen wonen. Zij

zullen zijn volken zijn en God zelf zal als hun God bij hen

zijn. ⁴Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen.

Er zal geen dood meer zijn, geen rouw, geen jammerklacht, geen pijn, want wat er eerst was is voorbij.'
5Hij die op de troon zat zei: 'Alles maak Ik nieuw!'

Gods plan met deze wereld is **goed**. Gods plan **met jou** is goed. Hij is een **God van herstel**. Dat is onze **hoop**, daar mogen we naar uitzien.

En in dat '**plan van herstel**' hebben wij een plaats. We zijn geroepen **in dat plan**. We zijn geroepen **om herstel** te ontvangen en om **bronnen van herstel** te zijn.

Vandaag gaan we verder op het thema **roeping** en enkele **nieuwe aspecten** belichten. Want onze **roeping** raakt eigenlijk alle aspecten van ons leven:

ons werk,
ons **samen gemeente zijn**,
onze **houding** in de samenleving,
en onze **omgang met God**.

-Roeping in het dagelijks werk

Kolossenzen 3

23Wat u ook doet, doe het van harte, alsof het voor de Heer is en niet voor de mensen, 24want u weet dat u van de Heer een erfenis als beloning zult ontvangen. Dien Christus: Hij is uw meester!

Wanneer wij het woord *roeping* horen, denken we vaak aan **geestelijke verantwoordelijkheden/taken**: roeping tot **voorganger**, of tot een andere rol in **leiderschap** in het kerkelijke leven. *En ik weet uit eigen ervaring dat dat bestaat en hoe belangrijk dat kan zijn.*

Maar Paulus schrijft hier over **alles wat je doet**. Elk werk, elke **taak**, elk stukje van je **dagelijks leven** kan een **plaats van roeping** worden.

Dat betekent: **roeping** kan net zo goed zichtbaar worden in een **moeder** die haar kind troost, in een **verpleegkundige** die geduldig luistert, in een **schoonmaker** die trouw zijn werk doet, in een **manager** die er voor kiest om op een **oprechte manier leiding** te geven.

Ons werk – hoe gewoon ook – kan de plek zijn waar **Gods liefde** tastbaar wordt.

Voorbeeld

Marina werkt in een **zorginstelling**. En ik weet van haar dat ze voordat ze een kamer binnengaat **bij een bewoner**, ze heel kort bidt: 'Heer, ik weet dat U bij mij bent, wat mag ik betekenen voor deze persoon.' Niemand ziet dat. Het kost maar een **paar seconden**. Maar voor het is voor haar een manier om **haar werk** te doen alsof het voor de Heer is. Dat is roeping in praktijk. We zijn geroepen om **tot zegen** te zijn.

Dit gebed kun je **overal bidden**, in de supermarkt, op het schoolplein, overal...

Het mooie is, **alles wat we doen** heeft nu te maken met **Gods plan van herstel**. We leven niet meer **twee levens**: een **natuurlijk** leven én een **geestelijk** leven. We leven **één geïntegreerd** leven. We leven **overal** in onze roeping!

²³Wat u ook doet, doe het van harte, alsof het voor de Heer is en niet voor de mensen

-Geroepen om deel te zijn van een groter geheel

1 Korintiërs 12:27

'Welnu, u bent het lichaam van Christus en ieder van u maakt daar deel van uit.' (NBV21)

In de verzen voorafgaand aan deze tekst spreekt Paulus over het **menselijk lichaam**. De **hand** is niet belangrijker dan de **voet**, het **oog** niet belangrijker dan het **oor**, enz. Alle delen **hebben elkaar nodig** om een **gezond lichaam** te vormen.

Natuurlijk, we kunnen leven **zonder hand**, en ook **zonder voet**, maar het is **niet gezond** – we zijn dan **gehandicapt**.

Paulus vergelijkt **de gemeente** (gemeenschap van gelovigen) met **een lichaam**. We maken **deel uit van dat lichaam**, waarvan **Jezus** het hoofd is, maar waar wij **allemaal een plaats** in hebben. En we zijn allemaal **nodig**!

²⁶Wanneer één lichaamsdeel pijn lijdt, lijden alle andere mee; wanneer één lichaamsdeel met respect behandeld wordt, delen alle andere in die vreugde.

Er is een **verbondenheid** die God echt **bedoeld heeft** voor ons. In **verbondenheid met anderen** zijn wij pas volledig mens.

Onze maatschappij benadrukt vaak het **individu**: *wat is mijn doel, mijn missie, mijn identiteit?* Maar Paulus zegt: je bent deel van **een lichaam**. Je bent geroepen **in gemeenschap**.

Dat betekent dat roeping nooit **alleen maar** gaat over **mijn** persoonlijke **geluk**. Het gaat altijd ook om de **opbouw van het geheel**.

En binnen dat geheel is niemand overbodig. De **hand** kan niet zeggen tegen de **voet**: ik heb je niet nodig. Ook de **kleinste bijdragen** doen ertoe.

Voorbeeld

In **een gemeente** zie je dat prachtig terug. Iemand **bidt** stilletjes thuis voor anderen – niemand ziet het, maar het is een **zegen** voor de gemeente. Een ander maakt **koffie**, een ander helpt met **techniek**, met **kinderwerk**, een ander **troost** iemand in stilte. Al die dingen samen vormen **het lichaam van Christus**.

Roeping betekent dus ook: **jouw plek** innemen **in het geheel**, en **erkennen** dat jij de ander nodig hebt en die ander ook **waarderen**.

*We hadden het even over **specifieke roepingen**, Paulus spreekt over **apostelen, herders, leraren, profeten, evangelisten**. Dit soort **specifieke roeping**, die echt bestaat, wordt altijd duidelijk binnen de **context van roeping** zoals wij die **vorige week en vandaag** bespreken.*

-Geroepen tot rechtvaardigheid, trouw en nederigheid

Micha 6:8

Er is jou, mens, gezegd wat goed is, je weet wat de HEER van je wil: niets anders dan recht te doen, trouw te betrachten en nederig de weg te gaan met je God. (NBV21)

Roeping gaat niet alleen over **mijn** persoonlijke vrede of **mijn** innerlijke verbondenheid. Het heeft ook een **sociale dimensie**. De profeet Micha zegt: roeping is **recht** doen, **trouw** betrachten, **nederig** wandelen.

Jezus zei:

Matteus 5

(preek Henk Rothuizen)

*³Gelukkig wie **nederig van hart** zijn,
want voor hen is het koninkrijk van de hemel.*

...

*⁶Gelukkig wie **honger en dorsten naar de gerechtigheid**,
want zij zullen verzadigd worden.*

*⁷Gelukkig **de barmhartigen**,
want zij zullen barmhartigheid ondervinden.*

Rechtvaardigheid, trouw en nederigheid zijn eigenschappen van God. We zien deze voortdurend in het **leven van Jezus**, in hoe Hij omging met **tollenaars, zieken, armen, vrouwen, kinderen**. Hij ging **naast ze staan**, Hij *waardeerde ze als mens*. Hij **kwam voor ze op** als het nodig was en wees **de weg naar herstel**.

Het evangelie heeft een **sociale dimensie**. Keer op keer laat Jezus zien hoe belangrijk hij het vindt dat **we omzien** naar de **vreemdeling** en de **weduwen en wezen**.

Matteus 25:40

Ik verzeker jullie: alles wat jullie gedaan hebben voor een van de geringsten van mijn broeders of zusters, dat hebben jullie voor Mij gedaan.

Praktisch kan dat bijvoorbeeld in ons leven kan betekenen:

- Dat je **opkomt** voor een collega die **onrechtvaardig** behandeld wordt.
- Dat je **trouw** naast iemand blijft staan, ook wanneer hij/zij fouten maakt.
- Dat je niet meedoet aan **roddel of uitsluiting**, maar kiest voor **respect**.

Het zijn geen grootse daden, maar ze zijn **wél radicaal**. Want ze laten zien dat je leeft vanuit **een ander Koninkrijk**.

Altijd als je het **praktisch** maakt, wordt ook duidelijk hoe **lastig** het kan zijn.

Ik **durf** wel te stellen. Het is onmogelijk om **in onze roeping** te leven, zonder een **actieve relatie** met God.

Leven in onze **roeping** is een **vrucht** van een leven **samen met God**. Natuurlijk proberen we **bewuste keuzes** te maken:

- Ik wil opstaan **tegen onrecht**
- Ik wil omzien **naar de zwakke**
- Ik wil mensen **niet uitsluiten**
- Enz.

Het **hart** achter al deze keuzes en verlangens is '**het hart van Jezus**'.

Galaten 2

20 **ikzelf leef niet meer, maar Christus leeft in mij.**

Het **hart van Jezus**, wordt zichtbaar als we ons **bewust verenigen** met God.

Kolossenzen 2

6 **Leef in eenheid met Christus Jezus, nu u Hem als uw Heer aanvaard hebt.** *7* **Blijf in Hem geworteld en gegrondvest, houd vast aan het geloof dat u geleerd is en wees vervuld van dankbaarheid.**

Roeping begint niet met **doen**, maar met **blijven**. Niet met **prestatie**, maar met **verbondenheid**. Paulus roept ons hier op om **geworteld te zijn in Christus**, gegrondvest op Hem, stevig in het geloof. Werkelijk leven begint niet met een idee of plan, maar met **het leven zelf**: verbonden zijn met Christus.

Bewust **verbonden leven** betekent dat we **God zoeken** in elk moment, hoe klein ook. Het kan **een kort gebed** zijn, een **ademhaling**, een **lied**, een **Bijbeltekst**, een gebaar van liefde.

Roeping is dus allereerst: **aanwezig zijn met God, zodat God aanwezig kan zijn door ons.**

AMEN (hierna avondmaal)